

Azaroaren 17an
URTEAN ZEHARREKO 33. IGANDEA

Agurra

Mahai santuan bildu gaituen Kristo Jauna izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Kristau urtearen, liturgi urtearen amaierara gerturatzen ari gara: gaurko ospakizunak erne bizitzeko deia egiten digu, historiaren amaieran Jaunarekin topo egiteko prestatuz. Hau ez da gertatzen gu beldurtzeko, gudan itxaropena pizteko baizik: etorriko baita Jauna eta askatuko gaitu.

Damu-otoitza

Ospakizun honen hasieran, aitor dezagun beharrezkoa dugula Jaunaren errukia.

—Jesus Jauna, gu salbatzera zatozena. Erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, sakabanatuak biltzera zatozena. Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, gure itxaropena sendotzera zatozena. Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizitzara

Otoitza

**Jainko gure Jauna,
 emaguzu Zuri beti pozik zerbitzu egitea;
 on guztien egile Horren zerbitzuan bizitzea baita guretzat
 egiazko zorion betea.**

**Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Gehiegi begiratzen diogu lehenari. Eta orainari lotuegi bizi gara, momentuan momentukoa biziz. Etorkizunak ere behar du gure begirada lasaia, begiratu sakona. Jainkoak beteko du, Jainkoarekin izango gara. Gaur dugu horretan hasteko garaia.

Lehenengo irakurgaia (Mt 4, 1-2a)

Malakias profetaren liburutik

Hona non datorren Jaunaren eguna, labea sutan bezala; harroak eta gaizkileak lastoa bezala izango dira; zeharo kiskaliko ditu datorren egunak —dio diren guztien Jaunak—; ez du utziko, ez adarrik, ez sustrairik. Nire izenari beldur diotenak, ordea, hegaletan osasuna daraman zuzentasun eguzkiak argituko ditu.

Erantzun-salmoa (Sal 97, 5-6. 7-8. 9)

Ba - da - tor Jau - na gi - zar - te - ra, he - rri - ak zu -
zen e - pai - tze - ra.

Eresi Jaunari kitararekin,
kitara eta salteri ozenarekin:
turuta eta adar-hotsean,
egin txalo errege den Jaunaren aurrean. R/.

Orro egin beza itsasoak bertako guztiekin,
lehorrak ere bertan bizi direnekin.

Txalo jo bezate ibaiek,
pozez oihu egin mendiek. R/.

Jaunaren aurrean badatorrelako,
lurbira epaitzera datorrelako.

Zuzenbidez epaituko du lurbira,
eta zuzentasunez herriak. R/.

Bigarren irakurgaia (2 Ts 3, 7-12)

San Paulo Apostoluak Tesalonikarrei

Senideok: Ondo dakizue zer egin behar duzuen gure antzeko izateko: ez baikara alferkerian bizi izan zuen artean; ez dugu ogirik inoren lepotik jan, gau eta egun lan eginez baizik, zuetako inoren bizkar ez bizitzeko. Ez eskubiderik ez genuelako, jarraibide eman nahi genizuelako baizik, zuek gure antzeko izan zaitezten.

Zuen artean ginenean, hau esaten genizuen: lanik egin nahi ez duenak, ez dezala jan. Entzun baitugu, zuen artean batzuk alferkerian bizi direla, ezer egin gabe, non zer jakingo, berriketan. Horrelakoei agintzen diegu Jesu Kristo Jaunaren izenean, bakean lan egin dezatela, beren ogia irabazteko.

Aleluia (Lk 21, 28)

Zuti zaitezte eta jaso zuen buruak:
hurbiltzen ari da zuen askatasuna. R/.

Ebanjelioa (*Lk 21, 5-19*)

Homiliarako argibideak

Leialtasunaren eragin bikaina

Eliza ere sar daitezke gauzek berdin jarraitzen dutela ikusita gure munduan dabilzan haize ezkorrak. Elizan ere gauzak ez doaz guk nahi bezala. Apaizak ez ezik, fededunak ere gutxitzen eta zahartzen ari dira, Europan batik bat. Zoritxarrez, kristauak gutxiengo diren herrialde askotan pertsegituta daude. **Pazientzia eta ausardia** handia behar dira leku horietan kristau izaten jarraitzeko, leku horiek ez uzteko.

Garai zailetan eta pertsekuzio garaietan batez ere, Jainkoaren epaiketaren azken eguna hel dadin nahi izan dute fededunek, justizia ezarriko den eguna (*Mal 3, 19-20*). Profetek sustatu dute itxaropen hori, bai eta egun hori hurbil deneko ziurtasuna ere. Amaiera hori iragartzen zuten gertaeretan zentratu zen interesa. Jerusalemen 70. urteko suntsiketa azken etaparen hasiera modura ikusi zuten askok. Lukas, aldiz, sinesmen horren kontra egongo da, "amaiera ez baita berehala etorriko". Jerusalemen suntsiketa Mesia onartu nahi zian ez duen hiri bekatiaren zigorra izan zen, argi eta garbi. Salbazioaren historiaren etapa baten amaiera eta Kristo Jesus ardatz zuen **fase berri baten** hasiera zen (*Lk, 21, 5-19*).

Jerusalemen desegitearen eta munduaren amaieraren artean **tarteko garai bat** dago. Elizaren garaia da, lekukotzaren garaia. Historiak aurrera jarraitzen badu, Jainkoa ebanjelioa iragartzeko eta gizakiek salbazioa lor dezaten aukera ematen ari delako da. Tamalez, lekukotza garaia **pertsekuzio garaia** da batzuetan. Jainkoari esker,

kristau fedea arbuaiatua bada ere pertsegitua ez den herrialde batean bizi gara.

Ebanjelioa gatazka iturri da, noski. Jesusek bizi izandako bazterketa harren jarraitzaileek bizi dute gaur egun. Egoerak desesperatua dirudi, agian, zatiketa eragiten baitu familian eta Elizan bertan; fededunak garaile irtengo dira, ordea. Ez dute euren defentsa prestatu beharko akusatzaileen aurrean, Jainkoaren Espirituak defendituko baititu. Pertseberantzia bakarrik eskatzen zaio fededunari, leialtasuna, bere bizia esku honetan dagoela jakinda.

Bere amaierarantz doa historia. Urrun dago amaiera, baina Lukasek begi aurrean jartzen die bere irakurleei. Amaierak katastrofikoa badirudi ere, Lukasek ez ditu beldurtu nahi. Aitzitik, orduan altxatu behar da burua, **salbamena hurbil baitago**. Kristoren etorreraren zain egoteak ez gaitu gaur egun dugun konpromisotik distraitu behar (2 Tes 3, 7-12).

Konpromiso horren lehen gauza eguneroko lana da, Jauna justizia ezartzera etorri zain besoak gurutze ez egotea. Guk geuk egin behar dugu lan mundu bidezkoago bat, anaitasunezko mundu bat, sortzeko. Gure kristau lekukotzarekin Kristo iragartzen ari gara, horren Erregetzaren etorrera prestatzen. Baina ezin gara orainaldi honetan ito ere, Jaunaren zain gaudela ahaztuta. Giza ekintza bakar bat ere ezin da behin betikotzat jo, ezta bikaina bada ere. Kristauak **distantzia kritikoa** mantendu behar du beti historikoa den guztiarekin, behin betikoa dena Kristorengan bakarrik emango zaigula jakinda.

Eukaristian, Jaunaren heriotza iragartzen dugu, etortzen den artekoa. Haren etorreraren itxaropenak erne manten gaitzala kristau bizitzako erronken aurrean, eta eman diezagula indarra Berpiztuaren lekuko leial izateko.

Jainkoaren herriaren otoitza

Eska diezaiogun Jaunari entzun ditzala gure otoitzak eta onar ditzala onginahiz gure eskariak:

- Jaunak, on guztiaren sortzailea denak, dei egin diezaiela gaur ere erlijioso/erlijiosa bizitzan jarraituko dioten gizon-emakumeei. Eska diezaiogun Jaunari.
- Jaunak, indar guztien iturria denak, argi ditzala herrietako agintariak, bere eginkizunetan eta erabakietan asma dezaten. Eska diezaiogun Jaunari.
- Jaunak, bizitzaren emailea denak, begira diezaiela errukiz gose direnei eta eman diezagula guztioi horiekiko arreta izateko grazia. Eska diezaiogun Jaunari.
- Jaunak, maitatzeko agindu zigunak, eman diezagula etsaiak maitatzeko indarra eta inori gaitzik ez egiteko dohaina. Eska diezaiogun Jaunari.

Gauza guztien hasiera eta amaiera zaren Jainkoa, gizadi osoa Zure Semearen Gorputz den tenplu bizian bildu nahi izan duzu; entzun otoizka ari zaizun Elizari eta egizu ikas dezagula onean eta txarrean itxaropen izaten, sufrimendua iraupenez eramanda betiko bizitza iritsiko dugula jakinik. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Zure dohain santuak harturik,
apalki eskatzen dizugu, Jauna:
zure Semeak
bere oroigarri egiteko agindu digun Eukaristia honek
ugal dezala gugan maitasuna.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**